

Església de Santa Maria del Mar, a Salou

Salou respira cultura

Salou s’ho mereixia. La ciutat fou fundada pels grecs al segle VI abans de Crist i té una llarga història, coneguda sobretot pel fet que l’any 1229 l’estol català de **Jaume I** va sortir d’una platja d’aquesta localitat per anar a conquerir Mallorca, en mans dels musulmans. Però al marge del seu protagonisme històric, Salou ha esdevingut un municipi innovador a partir de la seva segregació de Vila-seca, el 1989.

Josep M Vallès i Martí

Salou compta amb un gruix patrimonial i cultural de primer ordre que li confereix un signe d’identitat que no necessita arguments; Salou és coneguda arreu. L’elecció com a **Capital de la Cultura Catalana** representa un reconeixement molt meritori que facilitarà que els

mateixos catalans puguem conèixer millor la història d’aquest municipi de la Costa Daurada.

Una de les singularitats de Salou ha estat la permanent vinculació al Monestir de Poblet. Així, el 1195, **Alfons el**

Cast va atorgar permís i privilegi per pescar a l’estany de la Pineda; Poblet acollia persones procedents de Salou que cercaven refugi pels constants atacs sarraïns a la costa; anys més tard, el Monestir col·laborava en el sosteniment del Sometent, especialment a finals del segle XVIII; Salou també acollí el grup de monjos trapencs que no havien pogut desembarcar a Barcelona, per mor d’una tempesta, i que després s’establiren a Poblet, a començaments del segle XIX.

Però al marge de la història i dels recursos patrimonials que conserva la vila mediterrània, poc poblada a l’antigor i amb una població actual de més de trenta mil ànimes (deixant de banda el període estiuenc), Salou compta amb la **Torre Vella**, avui convertida en un centre d’art. Construïda el 1530, és l’edifici històric més antic del municipi. Evidentment també s’hi conserven restes romanes, com la **vil·la de Barenys**, un conjunt arqueològic datat al segle I abans de Crist que integra un edifici de planta rectangular destinat a la producció de ceràmica, una zona de columnes i un forn. També cal destacar el poblat protohistòric de la **Cella**, ubicat al paratge anomenat la Torre Alta, al **Racó de Salou**. El jaciment, d’origen grec, ha estat objecte d’intervencions arqueològiques ininterrompudes des de l’any 2010.

El port natural de Salou, amb molta activitat comercial a l’edat mitjana i a l’edat moderna, ajudà a superar el despoblament i l’abandó del territori produït per les invasions musulmanes i a retornar-hi el progrés i es va convertir en un dels més importants de la costa mediterrània.

A partir del segle XVI la ciutat passà a mans de l’arquebisbat de Tarragona. En aquest sentit, el 1766 és beneïda l’església de Santa Maria. Al segle XIX s’inaugura el far del **Cap de Salou**; s’autoritzen les casetes de banys; el 1865 s’inaugura l’estació del ferrocarril, i el 1887 la Companyia Reusenca de Tramvies posa en marxa **el Carrilet** entre Reus i Salou, que va ser operatiu fins al 1975.

Al segle XX, es construeixen els coneguts xalets modernistes al que esdevindria el Passeig Marítim, on podem observar **el monument a Jaume I**, de l’escultor Lluís

Poblat protohistòric de la Cella, al Racó de Salou

Maria Saumells, i la **font lluminosa**, obra de l’enginyer Carles Buigas. A partir dels anys seixanta, la preponderància del turisme, ja abans de l’existència de **Port Aventura**, convertí el lloc en la **capital de la Costa Daurada**.

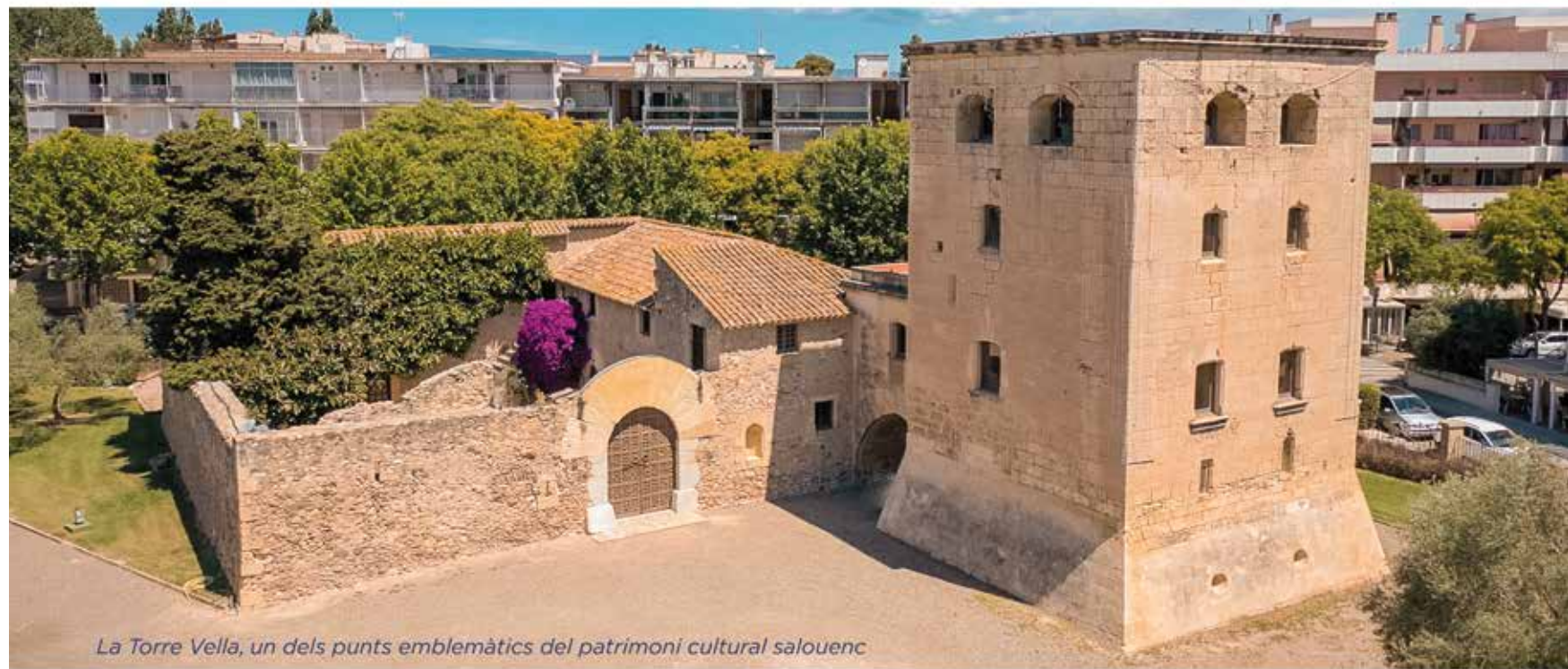
Ara com ara, el turisme és l’activitat més important de Salou. El seu univers hotel·ler, amb establiments de totes les categories, influeix decisivament en la promoció cultural de l’interior del país, especialment de les comarques veïnes:

Reus i Escornalbou, al Baix Camp; Poblet, Montblanc i les coves de l’Espluga de Francolí, a la Conca de Barberà; Santes Creus i Montferri, a l’Alt Camp, i Escaladei, al Priorat.

Però, per damunt de tot plegat, cal tenir en compte les infraestructures culturals que Salou ha construït durant les darreres dècades, des de la seva segregació, com el **Teatre Auditori**, el **Centre Cívic**, el **Pavelló Esportiu** o el **Palau de Congressos** i diverses infraestructures que dignifiquen l’entorn natural, com l’excel·lent **camí de Costa**, amb un mural de Pilarín Bayés que recorda l’estol català partint cap a Mallorca, el grup escultòric de Jaume I i uns infants obra de Natàlia Ferré.

Tot plegat contribuirà a donar volada als actes que es puguin organitzar com a **Capital de la Cultura Catalana del 2025**. Enhorabona! A mossèn **Ramon Muntanyola**, ben segur que li hauria agradat aquest reconeixement. ■

Salou, Capital de la Cultura Catalana 2025

El 2025, es viurà la identitat de Salou a través de la Cultura

SALOU
#visitsalou

SALOU
CULTURA

Capital de la
Cultura Catalana

www.visitsalou.eu